

13 Απριλίου 2015

Εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ αναβλύζει λάδι!

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός

Του Θάνου Χερχελετζή -(από την Ορθόδοξη αλήθεια Μαρτίου που κυκλοφορεί στα περίπτερα)

Λίγα χιλιόμετρα έξω από την πόλη των Τρικάλων, στη σκιά των ιερών βράχων των

Μετεώρων, συμβαίνει ένα συγκλονιστικό γεγονός: Από το ξύλο της ιερής εικόνας του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, που φιλοτέχνησε πριν από περίπου πέντε χρόνια ο αγιογράφος πατήρ Παναγιώτης Πεύκης, αναβλύζουν μυστηριωδώς σταγόνες λαδιού, οι οποίες, κατά περίεργο τρόπο, δεν αλλοιώνουν την αγιογραφία!

Ο ιερέας αγιογράφος ένωσε να τον κυριεύει δέος, όταν για πρώτη φορά είδε τις σταγόνες. Αμέσως προσευχήθηκε στον Θεό. Απέφυγε να διαδώσει στον κόσμο το γεγονός, φοβούμενος ότι οι άνθρωποι μπορεί να παρεξηγήσουν το «μήνυμα», όπως λέει, του Κυρίου.

«Η ιερή εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ που φιλοτέχνησα αποτελεί πιστό αντίγραφο εικόνας της σχολής του Χρυσολωρά. Ολοκλήρωσα την αγιογραφία πριν από περίπου πέντε χρόνια. Με έκπληξη διαπίστωσα κάποια στιγμή ότι από το ξύλο της εικόνας άρχισε να αναβλύζει λάδι. Έκανα τον σταυρό μου και σκούπισα τις σταγόνες με βαμβάκι. Φοβήθηκα ότι θα καταστραφεί η αγιογραφία. Τότε δεν σκέφτηκα κάτι άλλο. Το λάδι, όμως, κατά περίεργο τρόπο συνέχισε να αναβλύζει. Μυρίζει σαν το λάδι καντήλας που ανάβει και έχει κεχριμπαρένιο χρώμα. Είναι αξιοπερίεργο το ότι, ενώ κυλά, δεν καταστρέφει τα χρώματα της εικόνας» αποκαλύπτει στην «Ορθόδοξη Αλήθεια» ο πατήρ Παναγιώτης Πεύκης.

Όπως εξηγεί, οι σταγόνες λαδιού αναβλύζουν από διάφορα σημεία της εικόνας. «Άλλοτε από το πρόσωπο του αρχαγγέλου, άλλοτε από τα χέρια, το λάδι κάθε φορά αναβλύζει από διαφορετικό σημείο. Αδυνατώ να εξηγήσω πώς μπορεί να συμβαίνει αυτό το μυστήριο φαινόμενο και το εκλαμβάνω ως μήνυμα του Θεού. Ζήτησα από έναν χημικό να μου πει τη γνώμη του. Δεν μπόρεσε να δώσει συγκεκριμένη απάντηση» λέει ο ιερέας αγιογράφος.

Διευκρινίζει ότι το ξύλο που χρησιμοποίησε για να δημιουργήσει την αγιογραφία έγινε αντικείμενο επεξεργασίας πρώτη φορά πριν από τουλάχιστον 200 χρόνια. «Πρόκειται για ξύλο ξερού πλατάνου, που χρησιμοποιήθηκε σαν καπάκι. Δεν είναι ξύλο το οποίο μπορεί να βγάλει ρετσίνι, όπως για παράδειγμα το πεύκο, δεν έχει ρητίνες, και για τον λόγο αυτόν δεν μπορώ να εξηγήσω πώς γίνεται να αναβλύζει λάδι» προσθέτει ο πατήρ Παναγιώτης.

Εφόσον εξακολουθήσει να αναβλύζει λάδι από την ιερή εικόνα και τα επόμενα χρόνια, ο ιερέας αγιογράφος σκέφτεται να ζητήσει τη γνώμη ειδικών. Δεν κάνει λόγο για θαύμα, αλλά μιλά για μήνυμα του Θεού, που στόχο έχει να ενδυναμώσει την πίστη των ανθρώπων.

Μαθητής του Βράνου στην Αθωνιάδα

Ο πατήρ Παναγιώτης Πεύκης γεννήθηκε στη Νέα Πεύκη Τρικάλων πριν από 61 χρόνια. Παιδί πολυμελούς οικογένειας ιερέα, έζησε τα παιδικά χρόνια του μέσα στην ελληνική παράδοση και τη χριστιανική πίστη.

Πνευματικά ανήσυχος βρέθηκε στο Άγιον Όρος. Από το 1972 ως το 1975 φοίτησε στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία. «Εκεί διδάχθηκα την τέχνη της αγιογραφίας από τον μοναχό και καθηγητή Ιωάννη Βράνο, έναν από τους πιο διακεκριμένους και άριστους γνώστες της βυζαντινής εικονογραφίας» τονίζει στην «Ορθόδοξη Αλήθεια».

Στη συνέχεια σπούδασε στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Ακαδημία Θεσσαλονίκης και το 1979, αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του, επέστρεψε στη γενέτειρά του, τα Τρίκαλα. Παντρεύτηκε και απέκτησε τρεις γιους. Το 1980 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1982 πρεσβύτερος στην ενορία του Αγίου Αντωνίου, στο χωριό Παραπόταμος, όπου μέχρι σήμερα υπηρετεί ως εφημέριος.

Το 1980 ίδρυσε το εργαστήριο βυζαντινή εικονογραφίας «Πεύκης», όπου μέχρι σήμερα συνεχίζει να ασκεί και να διδάσκει στους νέους την ιερή τέχνη της αγιογραφίας.

Θεωρείται ένας από τους καλύτερους σύγχρονους αγιογράφους – εικονογράφους. Φιλοτεχνεί με πιστό τρόπο ιερές εικόνες που βρίσκονται σε διάφορους ναούς, μοναστήρια, μουσεία και ιδιωτικές συλλογές. «Με τον τρόπο αυτόν συμβάλλω στη διατήρηση και την ευρύτερη κατά το δυνατόν διάδοση της συγκεκριμένης πολιτιστικής κληρονομιάς μας» τονίζει.

Κύρια χαρακτηριστικά της τέχνης του πατέρα Παναγιώτη Πεύκη αποτελούν οι ασκητικές μορφές, η πραότητα της έκφρασης των αγίων, η αγαθότητα και η ταπείνωση, που προσελκύουν την ανθρώπινη ψυχή και την οδηγούν στην αναζήτηση του Θεού. «Κάθε εικόνα» σημειώνει ο ιερέας αγιογράφος «αποτελεί ελπίδα και στήριγμα για κάθε πιστό και οδηγεί προς τον Θεό, διατηρώντας τη φλόγα της πίστης άσβεστη».

Πηγή: agioritikovima.gr